

har betryggende Ledelse, foreslaas det, at Reglen skal gælde ogsaa for private Sygehuse, der modtager offentlig Støtte, eller paa hvilke Patienter indlægges for offentlig Regning. — Da Overlægestillinger ved Rigshospitalet som Følge af, at de er knyttet sammen med Stillinger som Professor i Lægevidenskab ved Universitetet, vil blive besat efter Indstilling fra det lægevidenskabelige Fakultet, har man dog foreslaaet disse Stillinger undtaget fra Reglen om, at Sundhedsstyrelsen skal udtale sig om Kvalifikationerne hos Ansøgere til ledende Lægestillinger.

Til § 15.

I Forordningen af 4. December 1672 § 10, jfr. Plakat af 14. Maj 1813, er der fastsat visse Takster for Lægehonorarer, der dog af Domstolene — i hvert Fald i den senere Tid — kun er antaget at gælde for »Besøg«, med eller uden Receptskrivning, hos Patienter, medens særlig Behandling, saasom kirurgisk Behandling, Fødselshjælp og lignende, ikke falder ind derunder. Taksterne er derhos kun betragtet som Minimumstakster. Domstolene har i Mangel af særlig Aftale mellem Parterne afgjort Søgemaal om Lægehonorarer efter et Billighedsskøn, idet man dog ikke er gaaet under de nævnte Takster. For enkelte Lægeforretninger er der i Lovgivningen fastsat eller givet Hjemmel for at fastsætte særlige Takster, saaledes for Udstedelse af Dødsattester, jfr. Lov Nr. 2 af 2. Januar 1871 om Ligsyn § 8, samt for Lægeundersøgelse af Børn og unge Mennesker til Opfyldelse af Fabriklovens Krav herom, jfr. Fabrikloven Nr. 143 af 29. April 1913 § 28; endvidere skal nævnes de i Lovbekendtgørelse Nr. 230 af 9. Juni 1920 om Arbejde i Bagerivirksomheder og Konditorier § 9 omhandlede Attester. Bemyndigelse til at fastsætte Takster for de under Administrationen af vedkommende Lov almindeligt forekommende Lægeattester er derhos givet ved Lovbekendtgørelse Nr. 187 af 14. Juli 1927 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde § 46, Stk. 1, og Lov Nr. 197 af 16. Juli 1927 om Invalideforsikring § 29.

Ministeriet har ligesom Kommissionen overvejet, hvorvidt der burde indføres almindelige Takster for Betaling for Lægehjælp, men under Hensyn til de i denne Paragraf og i § 16 foreslaaede Bestemmelser mener man, i hvert Tilfælde ikke for Øjeblikket, at burde stille Forslag herom. Hertil kommer, at Betalingsforholdet

for en meget stor Del af Befolkningen, nemlig for de ca. 65 pCt. af denne, der er Medlemmer af anerkendte Sygekasser, ordnes gennem Overenskomster mellem Lægerne og de paagældende Sygekasseorganisationer, paa hvilke der er sikret det offentlige Indflydelse gennem Voldgiftsraadet for Sygekasser og Læger, jfr. § 28 i Sygekasseloven, se herom nærmere den under Afsnit VII i Kommissionens Betænkning givne Redegørelse for Lægers Forhold til Sygeforsikringen.

Man anser det dog for rigtigt, at der i Loven optages en Regel om, at en Læge for sin Bistand, herunder Udstedelse af Attester, ikke kan fordre mere end, hvad der er rimeligt under Hensyn til Ydelsens Art og Omfang.

Et Flertal i Kommissionen har stillet Forslag om at lovfæste den fra gammel Tid af mange Læger fulgte Praksis, hvorefter Patienternes økonomiske Kaar tages i Betragtning ved Honorarberegningen.

Det er almindelig antaget, at en Læge ikke bør betinge sig Betaling forud for sin Hjælp. For at sikre Befolkningen Lægehjælp er Lægens Honorarkrav privilegeret i Konkursboer, jfr. Konkurslov Nr. 51 af 25. Marts 1872 § 33 Nr. 3.

Lægens Gerning omfatter dels Behandling af Syge, herunder Ordination af Medicin (Receptskrivning), dels Afgivelse af Lægeattester. Med Hensyn til Betaling for Udstedelse af Attester bemærkes, at Attestafgivelse i mange Tilfælde kun vil være en Nedfældelse i en Attest af de lagttagelser, Lægen har gjort og har maattet gøre for at kunne yde den Sygebehandling, for hvilken han iøvrigt oppebærer Betaling enten af Patienten selv eller f. Eks. af den Sygekasse, Patienten er Medlem af. Betalingen for i saadanne Tilfælde at udstede en Attest kan da kun blive en rimelig Betaling for det som Regel meget ringe yderligere Arbejde, som selve Attestens Udfærdigelse medfører, og i mange Tilfælde, f. Eks. ved simple Syge- og Raskmeldinger, vil Arbejdet være saa ringe, at det ikke kan berettige til særskilt Vederlag. Hvor der derimod kræves et særligt Arbejde, f. Eks. en særlig Undersøgelse i Anledning af Attestudstedelsen eller Udfyldelse af en større Lægeattestblanket, vil der kunne kræves et rimeligt Vederlag for dette Arbejde. Iøvrigt henvises angaaende Betaling for Lægeattester til § 16.

Ved at nægte at betale et forlangt Lægehonorar kan den betalingspligtige